

VIJF FAVORIETE ALBUMS VAN VIOLISTE **MYRTHE HELDER**

**MARIA CALLAS,
TEATRO DE SCALA,
HERBERT VON
KARAJAN
MADAME
BUTTERFLY**

Ik kan me goed herinneren dat ik deze opname voor het eerst hoorde. Twintig was ik. Ouderwets op lp, wat zorgt voor een natuurgetrouwe weergave, zoals het ook live klinkt. Dus niet zo'n gecompriëerde cd of nog erger: MP3. De opera is zelf al goddelijk natuurlijk. De intro is geweest, de heren hebben gezongen en dan komt het moment dat het dameskoor inzet en vanaf een afstand (ze komen in het verhaal over een heuvel aangelopen) zet Callas in, met zo'n intensiteit. En haar stem komt steeds dichterbij, dat typische ultieme Callasgeluid... Het kippenvel kroop van m'n armen over m'n rug en nog steeds kan ik niet naar deze opname luisteren zonder over m'n hele lichaam kippenvel te krijgen als Callas inzet.

**ELLA & LOUIS
PORGY & BESS**

Sowieso zijn alle opnames met Ella Fitzgerald voor mij heilig. De jazz-zangeres met de allerbeste techniek ooit en haal dat woordje jazz er eigenlijk maar vanaf. Met het meest bizarre gemak kan zij haar stem alle kanten opbuigen. Daarnaast zijn jazziconen ook mijn allergrootste muzikale voorbeelden. Zowel Ella als Louis zijn ongekend vrij in hun timing, maar er wordt nooit getornd aan de hartslag van de muziek. Waar ik ook altijd heel erg van geniet bij Louis Armstrong is dat zijn trompetspel en zang naadloos op elkaar aansluiten; ze klinken bijna hetzelfde.

**JEFF BUCKLEY
GRACE**

Voornamelijk om *Hallelujah*, voor mij de allermooiste versie van dit nummer ooit. De muziek lijkt uit z'n tenen te komen. Als musicus ben ik ook altijd wel onder de indruk van een speciale kunde bij andere musici. Alleen al dat hij volledig alleen met een gitaar en zijn stem (tegelijkertijd) zo iets moois kan produceren. Speciaal in dit nummer zingt hij aan het einde nog een reeks *Hallelujah*'s en dan opeens houdt hij een noot heel zacht, bijna een halve minuut aan. Eeuwig zonde dat hij zo jong is gestorven. Blijkbaar ging hij tijdens een avondwandeling spontaan in de Mississippi zwemmen, iets wat ik ook graag doe, zomaar spontaan een zee in duiken als je er toch bent. Bij hem liep het helemaal verkeerd af doordat hij waarschijnlijk door een boot geraakt is.

**STERN,
SCHNEIDER,
KATIMS, CASALS,
TORTELIER
SCHUBERT
KWINTET IN C D. 956
(LIVEOPNAME 1952)**

Het *Strijkkwintet* van Schubert is een van de allermooiste werken die ooit zijn geschreven. Er zijn talloze opnames van gemaakt die extreem mooi zijn, zoals de Heifetz-Baker-Primrose-Piatigorsky-Rejto opname of de versie van onze eigen Janine Jansen van een jaar of tien

Foto: Rob van Dam

geleden. Wat bij elke opname blijft is de intense schoonheid van dit werk. Ik wil denk ik op mijn sterfbed het langzame deel nog een allerlaatste keer horen. Waarom ik specifiek de opname van het Casals Festival uit 1952 noem, is omdat je de musici in deze opname bijna kan aanraken. Helemaal in het begin hoor je al het typische gekreun van Casals dwars door de muziek heen doordat hij er helemaal in meegezogen wordt. Het is minder gepolijst dan moderne opnames, maar het zorgt er wel voor dat je je bijna kunt voorstellen dat je erbij bent. En wat zou ik er graag bij zijn geweest.

**CATHY BERBERIAN
RECITAL 1 FOR
CATHY / FOLK
SONGS (KURT WEILL
& LUCIANO BERIO)**

Het is wel opvallend dat ik veel voor zangers ga. Ik ben ook echt verzot op zang en daarom word ik ook altijd heel erg blij van ons programma *Jukebox Diva's*. Zo fijn om eindeloos die prachtige stemmen van Karin en Judith te horen en dan van zo dichtbij. Dit album met Cathy Berberian heb ik grijs gedraaid als ik me bijvoorbeeld weleens eenzaam voelde tijdens mijn studie in Wenen. Ik luisterde vooral naar de *Folk Songs* en de drie liederen van Weill. Ik kon die dan eindeloos op *repeat* zetten. Nog steeds kan ik elk woord meezingen ook al heb ik in sommige talen geen idee wat die woorden dan betekenen. Heerlijk hoe Berberian de klank van haar stem bij elk lied kleurt naar wat past bij het type volksmuziek waarop het geïnspireerd is.